

КИЇВСЬКИЙ СТОЛИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

Факультет журналістики

Кафедра міжнародної журналістики

КВАЛІФІКАЦІЙНА МАГІСТЕРСЬКА РОБОТА

на тему:

Формування туристичного іміджу регіону: створення культурно-красознавчого журналу етнічного регіону Опілля

Здобувачки II курсу
групи ММЦКм-1-23-1.4д
ступеня вищої освіти «магістр»
галузі знань 06 Журналістика
спеціальності 061 Журналістика
освітньої програми 061.00.07 Міжнародні
медіа та цифрові комунікації
Юр'євої Катерини Іванівни

Використання чужих ідей, результатів і
текстів мають посилання на відповідне
джерело

Науковий керівник:
Терещук Віталій Іванович
доктор політичних наук, доцент

(підпис студента)

(ініціали, прізвище)

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Допускаю до захисту перед ЕК

Голова комісії

_____ В.І. Терещук
завідувач кафедри
міжнародної журналістики

_____ Навальна М. І.

Члени комісії

_____ Терещук В. І.

_____ Семенюк О. А.

_____ Жугай В. Й.

Ніколенко І. В.

м. Київ — 2025 рік

Зміст

В

Б

В

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

В²

ВСТУП

Обґрунтування актуальності проєкту

У сучасних умовах цифрової трансформації медіапростір зазнає глибоких змін, що безпосередньо впливають на форми збереження, представлення й популяризації культурної спадщини. Інформаційне суспільство, що формується на перетині технологічного прогресу, глобалізаційних процесів і потреби в локальній ідентичності, потребує нових способів осмислення культурних територій. На цьому тлі особливої ваги набувають медіапроєкти, здатні поєднати функції пізнання, комунікації та промоції регіонів через сучасні форми журналістики та мультимедійного контенту. Одним із таких регіонів є

Опілля — етнокультурна територія Галичини [21], що охоплює частини Львівської, Івано-Франківської та Тернопільської областей. Незважаючи на багату історико-культурну спадщину, унікальний ландшафт, сакральну архітектуру, розвинуті ремесла та локальні традиції, цей регіон досі залишається недостатньо представленим у медіапросторі України. Його туристичний потенціал використано лише частково, а культурно-інформаційне поле є фрагментованим, несистемним і локальним.

В умовах підвищеного інтересу до внутрішнього туризму, розвитку міжмуніципальних партнерств та зростання уваги до локальної ідентичності виникає потреба у створенні медіапродукту, що не просто інформуватиме, а вибудує цілісну комунікаційну платформу для презентації культурного, історичного та природного багатства Опілля. На противагу традиційним краєзнавчим виданням, сучасні мультимедійні формати відкривають можливість інтеграції інтерактивних елементів (QR-кодів, карт, відео, мультимедійних галерей), що робить засвоєння інформації зручним для покоління, яке споживає контент у цифровому середовищі.

Особливої актуальності проєкт набуває в контексті війни та повоєнної відбудови України. Сучасні українці переживають переоцінку цінностей, зростає інтерес до своїх коренів, локальної історії, традиційних практик, культурної унікальності різних регіонів. Підсилюється важливість культурної дипломатії,

внутрішнього туризму, популяризації малих громад, підтримки локального бізнесу й ремесел[22]. У цих умовах створення культурно-краєзнавчого журналу сприяє не лише розвитку туризму, а й відновленню національної суб'єктності та збереженню нематеріальної спадщини.

Важливою складовою актуальності є й потреба у формуванні туристичного бренду Опілля. Сьогодні туристи обирають напрямки, керуючись не лише географічною доступністю, а й смисловою привабливістю, унікальністю історій, можливістю зануритися в локальну культуру. Журнал-путівник може стати ключовим інструментом промоції регіону, адже саме медіа здатні створювати впізнавані образи, візуальні й змістовні маркери, що закріплюються у свідомості потенційних відвідувачів. Водночас розвиток внутрішнього туризму на пряму залежить від доступності якісної інформації.

Брак структурованих джерел про Опілля ускладнює формування маршрутів, зменшує туристичну привабливість і позбавляє регіон можливостей економічного зростання. Створення журналу вирішує цю проблему, адже об'єднує в одному інформаційному полі — історію, культуру, маршрути, гастрономію, природні локації та сучасні ініціативи громад.

Актуальність проєкту також підтверджена його апробацією на професійних платформах та заходах. Концепція журналу була представлена на Галицькому туристичному форумі, де отримала підтримку від представників громад та туристичних інституцій. Також ідея презентована у межах Міжнародної студентської наукової конференції “Розвиток суспільства та науки в умовах цифрової трансформації” і профільного обговорення у правлінцями та стейкхолдерами Франківського Опілля, що засвідчує її практичну значущість та відповідність сучасним тенденціям медіарозвитку і туристичної індустрії. Отже, можна впевнено сказати, що створення культурно-краєзнавчого журналу «Опілля» є своєчасним і соціально важливим проєктом, що поєднує наукову, культурну, економічну та туристичну складові. Видання сприятиме формуванню культурної ідентичності регіону, розвитку внутрішнього туризму, підтримці

місцевих громад та інтеграції Опілля у ширший культурно-комунікаційний простір України.

Мета і завдання роботи

Основна мета роботи: створити культурно-краєзнавчий журнал «Опілля» як мультимедійне видання, що системно популяризує історико-культурну та туристичну спадщину регіону, сприяє формуванню його туристичного іміджу та зростанню пізнаваності серед української й міжнародної аудиторії.

Завдання:

роаналізувати український і міжнародний досвід створення краєзнавчих та туристичних журналів.

ослідити історико-культурні, природні й соціальні особливості регіону Опілля.

изначити цільові аудиторії майбутнього видання та їхні інформаційні потреби.

озробити концепцію журналу — структуру, рубрикацію, дизайн-рішення, візуальну стилістику.

творити веб прототип журналу та підготувати пілотні матеріали.

родемонструвати можливості використання видання як інструменту локального розвитку й туристичної промоції.

пробувати проєкт у професійних і наукових середовищах (конференція, туристичний форум, презентації).

Об’єкт — це медійне представлення культурної та краєзнавчої спадщини етнорегіону Опілля.

Предмет — створення та застосування культурно-краєзнавчого журналу як засобу формування та підсилення туристичного іміджу Опілля.

Перелік методів здійснення творчого пошуку:

онтент-аналіз — вивчення будови, стилістики, структури та підходів інших культурно-краєзнавчих медіа.

орівняльний метод — зіставлення українських і зарубіжних

видань для визначення інноваційних рішень і ефективних форматів.

етод аналогій — застосування успішних медіапрактик [23] для адаптації їх до специфіки Опілля.

етоди мистецтвознавчого та журналістського аналізу — опрацювання матеріалів про культурну спадщину й туристичні об'єкти.

етод глибинного інтерв'ювання і спостереження — вивчення інтересів і очікувань потенційних читачів.

етод візуального моделювання — створення макету журналу, добір шрифтів, кольорової гами, побудова навігації.

етод проєктування — формування цілісної концепції медіапродукту відповідно до завдань магістерської роботи.

РОЗДІЛ І

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ

Медіапроект «Опілля» базується на комплексному, міждисциплінарному підході, який поєднує культурологічні, етнологічні, журналістичні, цифрові та туристичні аспекти для створення цілісного інформаційно-аналітичного продукту. Це дозволяє не лише глибоко відобразити унікальність етнографічного регіону Опілля, а й ефективно популяризувати його культурну спадщину у сучасному цифровому інформаційному середовищі.

Опілля розглядається не просто як частина адміністративної території, а як самобутній етнокультурний регіон. Відмінність етнографічних регіонів від адміністративних полягає у природній основі їх формування — через спільність історичних подій, традицій, архітектурних особливостей, ландшафтів, фольклору та ремесел. Такий підхід допомагає зрозуміти регіон як цілісну культурну структуру, що має власну історичну пам'ять, матеріальну та духовну спадщину. Завдяки такому цілісному сприйняттю, медіапроект може глибше досліджувати, презентувати та зберігати унікальні риси Опілля.

Для побудови медіапродукту «Опілля» використовується кілька ключових методологічних інструментів:

- Історико-культурний метод дозволяє простежити еволюцію населених пунктів і культурних ландшафтів, визначити, як історичний розвиток формував локальну ідентичність[24]. Аналіз включає вивчення архівних матеріалів, історичних джерел і культурних трансформацій регіону.
- Етнологічний підхід дозволяє виявити глибинні зв'язки між природою, побутом, традиціями та культурною поведінкою місцевих спільнот. Полягає у зборі та інтерпретації фольклору, обрядів, ремесел, усної історії, що формують живу культурну тканину регіону.[7];
- контент-аналіз у межах проекту було проведено систематичний аналіз існуючих краєзнавчих медіа як в Україні, так і за кордоном. Це допомогло визначити найкращі практики, виявити інформаційні прогалини і сформувати унікальний формат, адаптований для Опілля.;

- польові дослідження, тобто збір фактичного матеріалу на місцях — фотографій, текстів, відео, інтерв'ю з місцевими жителями. Польові роботи забезпечують автентичність і глибину контенту;
- візуальний сторітелінг спрямований на емоційне занурення читача через застосування фотографій, відео та інтерактивних елементів. Візуальна подача робить контент привабливим і доступним, стимулює зацікавленість аудиторії;
- принципи UX-дизайну, які визначили структуру сайту, навігацію та логіку взаємодії користувача з матеріалом.

У межах проєкту важливе місце посідає також медіатизація культурної спадщини. Процес медіатизації полягає в трансформації традиційних культурних елементів — архітектури, історичних місць, природних об'єктів, локальних легенд — у сучасні мультимедійні продукти. Це не просто перенесення інформації в цифровий формат, а створення живого, інтерактивного досвіду, що робить культурні надбання доступними для широкої аудиторії, включно з тими, хто не є фахівцем у галузі культури [3].

Цифрове краєзнавство відіграє ключову роль у збереженні та презентації регіональної інформації. Онлайн-платформи надають можливість структурованої документації та поширення знань, водночас дозволяючи створювати інтерактивні маршрути, галереї, візуальні переходи та інші мультимедійні елементи. Це сприяє більш глибокому залученню користувачів, допомагає відчувати атмосферу місця навіть на відстані.

Окреслені теоретико-методологічні положення стали основою створення журналу «Опілля» як медіапродукту нового типу: він поєднує дослідницьку глибину, візуальну виразність і цифрову зручність, забезпечуючи комплексну репрезентацію етнографічного регіону для української та міжнародної аудиторії

РОЗДІЛ II

СПЕЦИФІКАЦІЯ ПРОДУКТУ

2.1. Обґрунтування інформаційного проєкту

Створення інформаційного медіапроєкту «Опілля» стало логічною відповіддю на зростаючу потребу у сучасних цифрових ресурсах, здатних якісно й доступно репрезентувати етнографічні регіони України. У контексті цифрової трансформації культури особливо важливою є поява платформ, що не просто зберігають локальну інформацію, а створюють нові способи взаємодії з історичною та культурною спадщиною. Саме такою платформою покликаний стати мультимедійний журнал «Опілля».

Однією з ключових передумов його створення є відсутність цілісних онлайн-ресурсів, які презентують етнографічні території не вибірково чи фрагментарно, а комплексно — через історичні матеріали, візуальні архіви, сучасні фотографії, маршрути та продуману навігацію. Традиційні джерела інформації, як-от краєзнавчі публікації, друковані путівники чи наукові статті, хоча й є цінними, не завжди здатні забезпечити інтерактивність, емоційне занурення та зручність, на які очікує сучасний користувач.

Крім того, у роботі над проєктом важливим джерелом натхнення стали сучасні медіа, що працюють із локальною ідентичністю та культурним сторітелінгом. Проєкт Ukraïner [25] показав, як через живі історії та сильну візуальність можна відкрити для широкої аудиторії малодосліджені регіони. Видання «Локальна історія» [26] продемонструвало цінність уважної роботи з архівами й здатність «оживляти» минуле у доступній формі. Формат National Geographic Traveler [27] надихнув поєднанням продуманих маршрутів і виразної фотографії, де візуальний образ є рівноцінним носієм змісту. А локальні ініціативи на кшталт «Львівського Опілля» [28] підтвердили, що невеликі території можуть формувати власний культурний бренд, якщо інформацію подано системно й зрозуміло.

Попри наявність цих видань, жодне з них не охоплює Опілля як цілісний етнографічний регіон, що створює інформаційну нішу та підсилює аргументацію на користь створення мультимедійного журналу нового формату.

Цифровий журнал дозволяє об'єднати різні формати й підходи у єдиному інформаційному просторі. Він стає платформою, де історичні довідки природно поєднуються з мультимедійними матеріалами, маршрутами та авторськими спостереженнями. Такий підхід відповідає тенденціям актуального медіасередовища, у якому візуальна насиченість, ясність структури та доступність інформації відіграють ключову роль.

Важливою мотивацією для створення проєкту стало прагнення запропонувати інструмент, здатний підтримувати розвиток регіону. Сучасні медіаресурси відіграють значну роль у формуванні локального бренду, зміцненні культурної ідентичності та активізації туристичного потенціалу. У цьому контексті «Опілля» виконує дві взаємопов'язані функції: з одного боку — документує та популяризує культурне надбання, а з іншого — сприяє його сучасній репрезентації, роблячи регіон помітнішим і доступнішим у широкому інформаційному просторі.

Отже, інформаційний проєкт «Опілля» виник як відповідь на необхідність комплексної та сучасної цифрової платформи, здатної поєднати дослідницький підхід, культурологічну аналітику та мультимедійні формати. Його створення є важливим кроком у переосмисленні локальної спадщини та формуванні нових способів її подання у медійному середовищі.

2.2. Структура проєкту

Онлайн-журнал побудований за логікою мандрівки через регіон, що реалізовано через інтерактивний маршрут, який об'єднує ключові міста і села. Користувач отримує можливість “переміщатися” регіоном так, як це відбувається у реальній подорожі, що робить сприйняття більш органічним і природним.

Кожна локація у журналі має чітку і комплексну структуру, що включає:

«Слово від автора» — емоційно забарвлений вступ, який встановлює тон розповіді і створює особистий зв'язок з читачем;

Інтерактивну навігацію між пунктами маршруту, що забезпечує зручний рух і вибір тем;

Коротку історичну довідку, яка додає контекст і наукову основу;

Опис культурних об'єктів та пам'яток, що розкриває культурну цінність і унікальність місць;

Розділ про природні особливості, який висвітлює природну красу і екологічні аспекти;

Архівні та сучасні галереї фотографій, що створюють візуальний діалог між минулим і сьогоденням.

Таке комплексне наповнення гарантує цілісність і систематичність подачі інформації. Контент відкривається для широкого кола користувачів, включно з тими, хто не має спеціальної історичної чи культурологічної підготовки. [3].

Жанрова палітра

Проект поєднує кілька жанрів для створення різнопланового контенту:

- Історичний огляд — науково обґрунтовані нариси, що висвітлюють розвиток населених пунктів і культурні трансформації;
- Краєзнавчий опис — деталізовані тексти про природні ресурси, архітектуру, традиції і особливості місцевої культури;
- Нариси і есеїстика — особисті роздуми та авторські замітки, що додають емоційної глибини;
- Фотонариси — візуальні історії, які об'єднують історичні та сучасні зображення, створюючи діалог часу;
- Елементи туристичного гіда — маршрути, поради та візуальні орієнтири, які роблять проект корисним інструментом для подорожуючих.

Ця багат шарова жанрова структура дозволяє охопити різні запити і потреби аудиторії, від науковців до туристів і просто зацікавлених читачів.

. Зображальний матеріал та особливості оформлення

Зображальний матеріал відіграє ключову роль у формуванні змістовно-візуального простору медіапроєкту «Опілля», адже саме він забезпечує емоційне занурення у регіон і створює його впізнаваний образ. Візуальна частина проєкту була сформована на основі авторських фотографій, зроблених під час польових досліджень, а також світлин, наданих місцевими мешканцями та прихильниками краєзнавчих ініціатив. Завдяки цьому зображальний матеріал поєднує професійний та документальний рівні, відтворює реальний стан об'єктів та передає атмосферу території.

Окреме місце у візуальному наповненні займає айдентика, яка була спеціально розроблена для цього проєкту. Візуальний стиль ґрунтується на природних та етноботанічних елементах, притаманних Опіллю. Основою логотипу стала стилізована літера «О», що символізує не лише назву регіону, але й культурну цілісність, замкненість простору та ідею руху по колу — повернення до коренів. Навколо центрального елемента логотипу розташовані рослинні ілюстрації: чебрець, горицвіт та іван-чай, які характерні для місцевих ландшафтів і виступають своєрідними кодами природи Опілля. Їх обрано не випадково: чебрець асоціюється з опільськими пагорбами й витривалістю, горицвіт — із сонячністю та весняним відродженням, а іван-чай — із ніжністю й м'якістю природного середовища. Такий образ логотипу не лише естетично привабливий, а й семантично глибокий, адже поєднує символіку ландшафту з культурою та ідентичністю регіону.

Загальний стиль оформлення журналу витримано у мінімалістичній естетиці, що дає змогу зосередити увагу на фотографіях та текстовому матеріалі. Палітра кольорів побудована на природних тонах Опілля — м'яких відтінках зеленого, світлих бежевих і теплих сіро-коричневих, які відтворюють атмосферу пагорбів, лісів, сакральних дерев'яних споруд і старовинної архітектури. Типографіка стримана, легка для сприйняття, спрямована на підтримання читабельності й одночасно на формування елегантності цифрового видання.

Фотографії представлено у двох форматах: архівному та сучасному. Архівні світлини дозволяють побачити історичний вигляд міст і сіл Опілля, а сучасні — продемонструвати, як ці території виглядають сьогодні. Таким чином візуальна складова виконує функцію своєрідного «моста часу», поєднуючи минуле та теперішнє, а також формує комплексне сприйняття регіону.

Особливості оформлення сайту — зокрема, широкий простір між елементами, відсутність надмірного декору, акцентні фотографії великого розміру, легка навігація — створюють умови для комфортного користування ресурсом і роблять його сучасним, естетичним та професійним медіапродуктом.

Авторська ідея

Авторська ідея медіапроєкту «Опілля» полягає у створенні сучасного цифрового простору, який би одночасно виконував функції краєзнавчого ресурсу, туристичного гіда, культурного архіву та естетично привабливого журналу [1]. Центральним задумом стало поєднання особистісного авторського погляду з науково обґрунтованою інформацією, що дозволяє не лише інформувати читача, а й занурювати його у атмосферу регіону через емоційний та візуальний досвід.

Проєкт задумувався як такий, що передає автентичність Опілля через різні рівні сприйняття — раціональний, емоційний, візуальний і художній. Кожен елемент — від текстів до фотографій та маршрутів — має не лише інформативну, але й естетичну функцію. Таким чином, регіон постає не просто як географічна територія, а як культурний феномен, який формується історією, природою, людьми, традиціями та ландшафтами.

Особливістю авторської ідеї є те, що регіон розглядається не через адміністративні одиниці, а через етнографічний підхід. Це дозволяє показати глибинні культурні зв'язки між містами й селами, які формувалися протягом століть та відображаються у мові, архітектурі, ландшафтних особливостях і навіть у флорі місцевості. Такий підхід забезпечує цілісність бачення та надає виданню науково обґрунтованого характеру.

Важливою частиною авторського задуму є також акцент на доступності матеріалу. Журнал створювався таким чином, щоб його могли читати як фахівці

(краєзнавці, культурологи, журналісти), так і широке коло користувачів — туристи, місцеві жителі, іноземці, студенти. Для цього текстовий і візуальний контент подано в легкій, структурованій формі, а сайт має інтуїтивно зрозумілу навігацію.

Окрему роль відіграє прагнення авторки передати живий досвід дослідження регіону. Польові експедиції, фотографування, відбір історичних джерел, спілкування з місцевими жителями стали важливою складовою творення проєкту. Усе це відображено у текстах, які не лише подають факти, а й передають атмосферу справжньої подорожі Опіллям.

2.6. Особливості аудиторії

Аудиторія журналу «Опілля» є широкою та різномірною, що зумовлено багатофункціональністю медіапроєкту та гнучкістю його формату. Вона включає як локальних мешканців, так і зовнішніх відвідувачів, а також професійні спільноти. Кожна з цих груп має власні інтереси та потреби, які враховувалися під час створення контенту та структури видання.

Для мешканців регіону видання виконує функцію збереження та відновлення локальної пам'яті. Воно дозволяє по-новому побачити знайомі місця, дізнатися маловідомі історичні факти та відчувати причетність до культурного спадку Опілля. Для молоді та школярів матеріали журналу можуть бути використані у навчальному процесі як сучасний інструмент краєзнавства.

Особливу цінність проєкт має для українських туристів, які цікавляться маловідомими, але автентичними регіонами. Завдяки інтерактивному маршруту та структурованим сторінкам локацій, сайт виконує функцію туристичного путівника, який дозволяє планувати подорожі, обирати цікаві місця та глибше розуміти культурний контекст регіону.

Важливою складовою аудиторії є іноземці, зокрема нащадки родин, які у ХХ столітті емігрували з території Галичини. Для них проєкт стає емоційним містком до коріння, джерелом інформації про місця, де жили їхні предки, та

інструментом осмислення власної ідентичності. Саме тому сайт має двомовну структуру, що робить його відкритим для ширшої світової спільноти.

До аудиторії належить також науково-академічне середовище: культурологи, етнологи, історики, журналісти, викладачі та студенти. Для них журнал є джерелом сучасно структурованої інформації про регіон, яка може бути використана в дослідженнях, лекціях, наукових публікаціях або студентських роботах.

Таким чином, аудиторія проєкту охоплює кілька рівнів: локальний, національний, міжнародний та академічний, що робить медіапродукт універсальним і соціально значущим.

2.7. Сфера застосування й результати апробації

Сфера застосування медіапроєкту «Опілля» є широкою, оскільки цифровий формат журналу дозволяє використовувати матеріали у різних контекстах — туристичному, освітньому, культурному та науково-дослідному [3]. Проєкт уже продемонстрував ефективність під час апробації, що проявилось у зацікавленні з боку місцевих громад, туристів та фахівців.

У туристичній сфері сайт виконує функцію інтерактивного гіда регіоном. Маршрутна структура, докладні описи локацій та велика кількість візуального матеріалу роблять його зручним інструментом для планування подорожей. Користувачі можуть переходити між містами й селами, знайомитися з їхньою історією, переглядати архівні та сучасні зображення, що значно підсилює туристичну привабливість регіону [4].

У культурно-освітній сфері матеріали журналу вже використовуються як джерело для краєзнавчих лекцій, шкільних уроків, студентських досліджень [14]. Видання дозволяє по-новому висвітлювати культурні процеси регіону й формувати інтерес молоді до локальної спадщини [5].

Особливо важливою є апробація проєкту на рівні місцевого самоврядування. Представники об'єднаних територіальних громад виявили

зацікавленість у співпраці та подальшому розвитку ресурсу. Журнал може стати основою для туристичних стратегій, брендингу територій, промоційних кампаній та залучення туристичних потоків. Запланована співпраця з громадами відкриває можливість отримання фінансування для розширення проєкту, у тому числі для залучення команди дизайнерів, копірайтерів, фотографів та фахівців із цифрових технологій.

Особисті дослідження також показали позитивну реакцію іноземної аудиторії, яка цікавиться регіоном із сімейних або наукових мотивів. Двомовна структура та якісний візуальний контент полегшують доступ до інформації користувачам із-за кордону.

Таким чином, медіапроєкт «Опілля» вже сьогодні виконує функції туристичного гіда, освітнього ресурсу, культурного архіву й інструменту промоції регіону. Перспективи його розвитку включають масштабування на додаткові території, створення друкованої версії, а також інтеграцію нових форматів — відео, інфографіки, інтерактивних карт та QR-маршрутів.

РОЗДІЛ III

ТЕХНІЧНІ ТА ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ, НЕОБХІДНІ ДЛЯ ВТІЛЕННЯ ПРОЄКТУ

Реалізація медіапроєкту «Опілля» вимагала комплексного підходу до вибору технічних та програмних засобів, здатних забезпечити якісну візуальну подачу матеріалу, зручність користування, структурованість контенту та стабільність роботи сайту. Оскільки проєкт поєднує функції цифрового журналу, краєзнавчої платформи, архіву та туристичного гіда, технічна складова стала не просто інструментом, а одним із ключових елементів його концептуального наповнення [1].

В основу реалізації було покладено принцип самостійної розробки, який охоплював створення структури сайту, наповнення його контентом, формування візуального стилю, технічну адаптацію елементів і оптимізацію матеріалів. Усі етапи — від дослідження до фінальної збірки — здійснені авторкою без залучення зовнішніх фахівців, що підкреслює не лише творчий, а й технічний характер роботи.

Для створення візуальних макетів та первинної концепції використовувалася платформа Figma, яка дозволила вибудувати дизайн-систему, сформувати маршрутну логіку, створити прототипи сторінок, опрацювати айдентику та візуально протестувати взаємодію між елементами. У Figma також були підготовлені перші дизайн-версії банера, логотипа та сторінок журналу. Згодом ці елементи були уточнені, розширені та адаптовані під реальний формат сайту.

Для формування самого сайту використовувався конструктор із можливістю візуального редагування та ручного налаштування елементів. Обрана платформа дала змогу створити багатосторінковий інтерактивний ресурс без необхідності програмування, але із широкими можливостями кастомізації. Було самостійно розроблено структуру навігації, логіку переходів між сторінками, інтерактивний маршрут, галереї та інформаційні блоки. Особливої

уваги потребувало налаштування взаємозв'язків між локаціями, щоб користувач міг легко переходити між містами та селами маршруту.

Технічний аспект також охоплював роботу з великим масивом фотографій, що були зроблені під час польових досліджень. Для обробки та оптимізації зображень застосовувалися графічні редактори, що дозволило зберегти високу якість фото без перевантаження сайту. Оптимізація була необхідною для коректної роботи ресурсу на різних пристроях і забезпечення швидкого завантаження сторінок.

Особливим завданням стала робота з архівними матеріалами. Вони проходили попередню очистку, корекцію кольору та масштабування, щоб гармонійно поєднуватися з сучасними фотографіями. Цей підхід дозволив створити цілісний візуальний наратив, де минуле та теперішнє взаємодіють у межах одного медіапростору.

Попри обмеження щодо адаптивності сайту, проєкт було реалізовано таким чином, щоб він коректно відображався на більшості пристроїв, хоча повна мобільна адаптація залишається одним із напрямів майбутнього розвитку. Водночас навіть наявна версія забезпечує зрозумілу навігацію, стабільну роботу та цілісне сприйняття матеріалу.

Технічні інструменти стали важливою складовою і в організації контенту. Було створено окремі схеми для структурування текстів, що дозволило забезпечити єдині стандарти подачі для всіх локацій маршруту. Особлива увага приділялася читабельності, балансуванню текстових і візуальних блоків, підтриманню стилістичної й композиційної єдності між сторінками.

У процесі роботи проєкт набув функцій, які виходять за межі базової вебсторінки. Технічні засоби дозволили трансформувати його у цифровий журнал, де інформація представлена структуровано, послідовно та з урахуванням логіки користувацького досвіду. Завдяки використанню вебінструментів, сучасних підходів до дизайну та якісної обробки фотографій, сайт став платформою, яка поєднує естетику, зручність та інформативність.

Подальші технічні перспективи включають удосконалення адаптивності, розширення мультимедійних можливостей, додавання інтерактивних карт, QR-навігації та відеоматеріалів. Проєкт має потенціал для створення мобільної версії або окремого застосунку, що дозволить ще більше розширити аудиторію та підвищити ефективність використання медіапродукту.

ВИСНОВКИ

У межах магістерської роботи мені вдалося реалізувати проєкт, який давно існував у мріях, — створити сучасний культурно-краєзнавчий журнал про Опілля. Але важливо підкреслити: цей проєкт не стоїть окремо сам по собі. Він народився у момент, коли в Україні зростає інтерес до локальної історії, внутрішніх подорожей, усвідомлення своєї території та її унікальності. «Опілля» стало маленькою частиною великого руху — руху людей і спільнот, які прагнуть краще пізнати свій край і знайти в ньому точки опори.

Протягом роботи були зібрані матеріали про культурно-краєзнавчі медіа в Україні й за кордоном, визначено, чому саме етнографічний підхід допомагає глибше і чесніше розповідати про територію, досліджено ландшафт та культурні особливості Опілля. На основі цих напрацювань я створила концепцію мультимедійного журналу, що будується за маршрутним принципом, провела польові дослідження, збрала сучасні фото, опрацювала архівні джерела та розробила айдентику і вебверсію видання. У підсумку з'явився повноцінний двомовний журнал, яким уже користуються туристи, дослідники та жителі регіону.

Проєкт показав, що такі видання можуть відігравати важливу роль: вони допомагають людям краще розуміти свій край, повертають інтерес до локальної історії, стимулюють внутрішній туризм і роблять регіони більш видимими в інформаційному просторі. Для Опілля це означає не лише можливість залучити туристів, а й шанс відновити відчуття належності та гордості за власну спадщину.

Особливо цінним став відкритий інтерес громад. Їхня готовність ділитися інформацією, історіями, власними ресурсами показує, що цей проєкт потрібен не лише як дослідження, а як спільна справа. Саме завдяки цій взаємодії з'являються нові перспективи: створення наступних випусків, тематичних матеріалів, мультимедійних маршрутів, а також можливість перенести модель журналу на інші регіони України.

За час роботи було зроблено багато для того, щоб проєкт “ожив” публічно: створено сайт і візуальну айдентику, проведено комунікаційну кампанію в

соцмережах, налагоджено співпрацю з туристичними центрами та фотографами, презентовано журнал на заходах і зустрічах із громадами. Це допомогло зібрати першу аудиторію й отримати реальний зворотний зв'язок, що дає проєкту подальший імпульс для розвитку.

Таким чином, «Опілля» стало прикладом того, як журналістика, локальні дослідження та цифрові інструменти можуть працювати разом, створюючи продукт, який не лише інформує, а й будує зв'язки — між людьми, територіями та історіями.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

вторський сайт журналу-путівника «Опілля» [Електронний ресурс] –

Режим доступу до ресурсу: <https://travel-magazine-opillia.figma.site>

ишневський В. Регіональна ідентичність і туристичний бренд територій України // Український географічний журнал. – 2022. – №3. – С. 14–22. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://geo.knu.ua/wp-content/uploads/2025/06/regionalni->

фіційний туристичний портал України [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://visitukraine.today/uk>

вано-Франківщина туристична: «Легенди Опілля» [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://iftourism.com/weekends/legendi-opillya>

окальна історія: краєзнавчий мультимедійний проєкт [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://localhistory.org.ua>

ержавне агентство розвитку туризму України [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://www.tourism.gov.ua>

аціональний музей народного мистецтва Гуцульщини та Покуття [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://hutsul.museum>

аціональний заповідник «Давній Галич» [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.davniyhalych.com.ua>

огатинська міська рада. Історична довідка [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://rogatyn-mrada.gov.ua/istorichna-dovidka>

урштинська міська рада: культурна спадщина громади [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://burshtyn-rada.if.gov.ua>

NESCO World Heritage Centre: Cultural Landscape Studies [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://whc.unesco.org/en/culturallandscape>

uropean Association for Heritage Interpretation [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://interpret-europe.net>

аціональна туристична організація України [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://ntoukraine.org>

rostir.Museum: Краєзнавчі музеї України [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.prostir.museum>

mith M. K. Cultural Tourism in a Changing World: Politics, Participation and (Re)presentation. – Channel View Publications, 2006.

ichards G. Cultural Tourism: Global and Local Perspectives. – Psychology Press, 2007. Gaze. – London: SAGE Publications, 2002.

all C. M., Sharples L., Mitchell R. Tourism and Cultural Change: Managing Cultural Heritage. – Routledge, 2003.

Anderson B. Imagined Communities: Reflections on the Origin and Spread of Nationalism. –

obsbawm E., Ranger T. The Invention of Tradition. – Cambridge University Press, 1983.

акарчук Ст. «Галичина: Етнічна історія»: тематичний збірник статей [Електронний р

р

е

едіаосвіта та медіаграмотність. Підручник / літературний редактор О. Теменко; **жерстка С. Цимбаленко.** — Підписано до друку 10.12.2012 р. — К.: ФОП Паніотов А. **В.**, 2012. — 354 с. [Електронний ресурс]. — Режим доступу:

п

історико-культурний туризм: український та зарубіжний досвід : збірник матеріалів Другої міжнародної науково-практичної конференції / Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Історичний факультет, Кафедра етнології та

н

н

й

ж

краєзнавства; Соціально-гуманітарний факультет Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки; Національна спілка краєзнавців України. — Київ : Видавництво Ліра-К, 2022. — 333 с. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://ethnic-studies.knu.ua/Матеріали/Матеріали_конференцій/Історико-культурний_туризм_2022/Історико-культурний_туризм_2022.pdf

kraïner. Сайт мультимедійного проєкту про експедиції Україною [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://ukrainer.net>

окальна історія. Інтернет-видання про минуле України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://localhistory.org.ua>

Жівське Опілля. Краєзнавчий онлайн-проєкт про історію та культуру регіону [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://opillya.org.ua>

р
н
а
л

п
р
о

п
о
д
о
р
о
ж
і

т
а

к
у
л
ь
т
у
р
н
і

м
а
р
ш
р
у
т
и

[
Е
л
е
к

ДОКУМЕНТАЦІЯ

Лототип проєкту:

Банер проєкту:

Головна сторінка сайту:

Сторінка-маршрут:

THE ROUTE

Duration: 3-5 Days Distance: ~ 120 Km Stops: 17 Locations

* the travel time is specified for a car journey.

Travel Options:

By Car
Most Flexible Option

By Bicycle
Scenic Cycling Paths

By Foots
Hiking Trails Available

Сторінка села Більшівці:

Bilshivtsi

Historic Polish-Jewish Village.

A Brief History:

Bilshivtsi is a settlement nestled between the Horyshka and Hryha Lyva rivers, with its first documentary mention on 9 March 1402.

Over the centuries Ukrainians, Poles and Jews lived here side by side. In the late 19th century Jews made up about 70 % of the population, and Polish land-owning families were among the local elite.

In the 18th-19th centuries Bilshivtsi flourished as a craft and market town: a mill, a brewery, a distillery, a brickworks and workshops were active here.

During the inter-war period the town belonged to Poland; during World War II, more than a thousand local Jewish residents were executed by German occupiers.

Today Bilshivtsi is a tranquil settlement where echoes of Polish, Jewish and Ukrainian pasts remain in its streets and buildings.

Коротка Історія:

Більшівці – стародавнє поселення на межі річки Горишківки і Грига Липи. Перше письмове згадка про нього датується 9 березня 1402 року.

Протягом століть тут жили українці, поляки та євреї – у другій половині XIX століття більшість 70 % населення становили євреї, а польські родини були серед власників маєтків.

У XVIII-XIX століттях Більшівці стали ремісничо-торгівельним містечком: тут діяли млин, сиротиний і пивоварний заводи, цегельня, ремісничі майстерні.

У міжвоєнний період місто належало Польщі, а під час Другої світової війни єврейське населення зазнало трагічної долі: понад тисячу місцевих євреїв були розстріляні німецькими окупантами.

Сьогодні Більшівці – спокійне село, де відчуттями історії і різні шари культури: польської, єврейської, української.

Cultural Highlights:

- Annunciation Church (18th c.) – one of the most beautiful monuments in Galicia, built on the site of an older sacred sanctuary; during the Soviet era it fell into disrepair, restoration began in 2009.
- Sanctuary of the Mother of God of Bilshivtsi (1024) – a Carmelite monastery complex, famed for a miraculous icon of the Virgin Mary; the late-Baroque temple became a pilgrimage site.
- Palace-Park of the Kshechunowych family (1927-1929) – a neo-Renaissance manor with grand portico and landscaped park, erected on the site of an older castle; now considered an architectural landmark.
- Bilshivtsi Town Hall (19th c.) – located on Viole Square, this building signals the former urban status of the settlement; today hosts local administration.
- Former Synagogue – remnants of the multi-ethnic past of Bilshivtsi; according to some sources, there used to be a synagogue on this site.

Культурні Цікавинки:

- Костьол Благовіщення (XVIII ст.) – один з найгарніших пам'яток Галичини, побудовано на місці давнішої святині; рідничий храм прибуло до руїни, ресторація розпочата у 2009 році.
- Санктуарій Матері Божої Більшівської (1024) – монастирський комплекс, відомий чудотворною іконою Пресвятої Марії; пізньобароковий храм став місцем паломництва.
- Палац-парк родини Кшехунівичів (1927-1929) – неоренесансний палац із колоннами портиків і парком, побудований на місці старого замку; сьогодні вважається архітектурною пам'яткою.
- Ратуша (XIX ст.) – будівля на Віолеу майдані, що свідчить про колишній статус містечка; нині місцеве влад.
- Колишня Синагога – сліди багатонаціонального минулого Більшівців: за одними джерелами на цьому місці була синагога.

Пресреліз:

Опілля: скарби нації

1 дн. · 🌐

...

Маємо чудову новину. Опілля стає БІЛЬШЕ!!!... Більше

Ви, Petro Lazarchuk, Галина Завідляк-Ткачівська та ще 48

12 коментарів 8 поширень

АНОТАЦІЯ

Юр'єва К. Формування туристичного іміджу регіону: створення культурно-краєзнавчого журналу етнічного регіону Опілля

Ключові слова: Опілля, культурна спадщина, етнографічний регіон, вебжурнал, маршрут, візуальний контент, краєзнавство, туристичний імідж.

«Опілля» — авторський культурно-краєзнавчий цифровий журнал, присвячений популяризації етнографічного регіону Опілля. Проєкт поєднує журналістику, краєзнавство, дизайн, польові дослідження та мультимедійні інструменти подачі інформації.

Видання містить інтерактивний туристичний маршрут із 17 локацій, історичні довідки, культурні та природні об'єкти, архівні та сучасні галереї, а також двомовний формат (українська та англійська версії). Візуальна айдентика побудована на етноботанічних символах регіону: чебреці, горицвіті та іван-чаї.

Проєкт спрямований на популяризацію локальної культурної спадщини, підсилення туристичного потенціалу та формування сучасної ідентичності регіону. Він уже використовується туристами, краєзнавцями та мешканцями Опілля, а також має перспективу співпраці з ОТГ. У майбутньому проєкт може бути масштабований на інші етнографічні регіони України.

ANNOTATION

Yurieva K. Formation of the tourist image of the region: creation of a cultural and local history magazine of the ethnic region of Opillya